

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON /KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 Mal 170415 22 GŽ
Novi Travnik, 10.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Davor Kelava kao predsjednik vijeća, Senad Begović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.H. iz N.T,, koju zastupa punomoćnik Senija Kerić, advokat iz Travnika, Fatmić bb, protiv tuženih: 1. Općine Travnik zastupane po Općinskom pravobranilaštvu Travnik, 2. KTM BRINA D.O.O. POSUŠJE, Vinjani b.b., koga zastupaju punomoćnici Jerko Gavran i Dijana Gavran iz OD GAVRAN d.o.o. Rastovača polje 83. Posušje, radi naknade materijalne štete, vrijednost spora 3.500,00 KM, rješavajući po žalbama tuženih, koje su izjavljene na presudu Općinskog suda u Travniku br. 51 0 P 170415 20 Mal od 30.06.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 10.05.2022. godine, donio je slijedeću.

PRESUDU

Žalba tuženih se djelomično uvažavaju i to u pogledu odluke o troškovima postupka tako da se tuženi obavezuju da tužiteljici plate iznos od 1.152,53 KM na ime troškova postupka, dok se u preostalom dijelu žalbe tuženih odbijaju kao neosnovane i presuda Općinskog suda u Travniku br. 51 0 P 170415 20 Mal od 30.06.2021. godine potvrđuje.

Obrazloženje

Osporenom prvostepenom presudom obavezani su tuženi da solidarno naknade tužiteljici štetu u iznosu od 2.670,80 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana nastanka štete tj. 30.01.2020. godine pa do konačne isplate, uz naknadu troškova postupka u iznosu od 1.590,00 KM, a sve to u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpredavanja presude.

Istom presudom tužiteljica se odbija sa tužbenim zahtjevom preko dosuđenog iznosa u iznosu od 829,20 KM kao neosnovanim.

Na ovu presudu žalbe su blagovremeno uložili tuženi.

Prvotuženi – Općina Travnik prvostepenu presudu pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog povrede pravila parničnog postupka sa prijedlogom da ovaj sud presudu preinači i odbije tužiteljicu sa tužbenim zahtjevom uz naknadu troškova postupka. U žalbi navodi da je prvostepeni sud povrijedio odredbe člana 7., 8., 123. i 124. ZPP-a jer nije tokom postupka cijenio činjenicu da je drugotuženi bio u obavezi održavati cestu, te da je tužiteljica isključivi krivac za nastalu saobraćajnu nezgodu, a što je vidljivo i izdatog prekršajnog naloga. Također navodi da je tužiteljica uspjela u ovom sporu u omjeru od 76%, te joj u tom omjeru trebaju biti i nadoknađeni troškovi postupka.

Drugotuženi u svojoj žalbi prvostepenu presudu također pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog povrede pravila parničnog postupka sa prijedlogom da ovaj sud presudu preinači ili da istu ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odluku. U žalbi navodi da je isključivi krivac za nastali nezgodu upravo tužiteljica koja nije prilagodila svoju brzinu uslovima i stanju na putu ili da eventualno postoji doprinos tužiteljice nastanku štete. Također u žalbi navodi da je na cesti postojao šaht na koji je tužiteljica neprimjereno reagirala i time sebe dovela u opasnu situaciju. Ističe da je iz priloženih fotografija vidljivo da je kolovoz u vrijeme nezgode bio posut pijeskom, da je isti bio mokar i da na istom nije bilo leda. Nadalje u žalbi ističe da je osnovan prigovor pasivne legitimacije tuženog budući da se kooperant Eterna teks d.o.o. Travnik ugovorom obvezao obavljati radove na poslovima zimskog održavanja ceste, između ostalog, i dionice na kojoj se dogodila saobraćajna nezgoda a što je u toku postupak dokazano, te da je drugotuženi u cijelosti ispunio obaveze iz Ugovora o održavanju kritične dionice ceste. Također u žalbi osporava i nalaz vještaka u dijelu u kojem je navedeno da je prilagođena brzina na cesti u ovakvim uslovima bila nula, te smatra da je sud trebao ocijeniti da li se tužiteljica kretala prilagođenom brzinom koja je propisana članom 43. ZOOPS-a, te primjećuje da je vještak izjavio da nije mogao izvršiti izračun brzine tužene. Nadalje u tužbi navodi da je u odgovoru na tužbu predložio da sud, u skladu sa čl. 372. ZPP-a, pozove na miješanje u parnicu njegovog kooperanta Eterna teks d.o.o. Travnik, ali da sud to nije učinio čime je povrijedio odredbe člana 369-372 ZPP-a, kao i odredbe člana 7., 8., 123. i 126 ZPP-a, te odredbu člana 191. st 4. ZPP-a, jer obrazloženje presude nema elemente predviđene navedenom odredbom. Na kraju navodi da sud nije odmjerio troškove postupka u skladu sa uspjehom stranaka u sporu.

U odgovoru na žalbu tužiteljica osporava sve navode tuženih i predlaže da se njihove žalbe odbiju kao neosnovane.

Nakon što je ispitao prvostepenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalbe tuženih su djelimično osnovane i to u pogledu odluke o troškovima postupka.

Prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje su stranke u toku postupka predložile i izvele pravilno utvrdio sve relevantne činjenice na koje je pravilno primijenio materijalno pravo, te je donio ispravnu odluku kada je obavezao tužene da isplate tužiteljici na ime materijalne štete iznos od 2.670,80 KM sa pripadajućom kamatom.

Za svoju odluku prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i logične razloge koji kao takvi proizilaze iz izvedenih dokaza ocjenjenih na način kako to predviđa odredba člana 8. ZPP-a.

Neosnovani su žalbeni navodi tuženih da prvostepeni sud nije pravilno cijenio utvrđeno činjenično stanje, jer bi tada zaključio da je isključivi krivac za nastalu saobraćajnu nezgodu tužiteljica ili da eventualno postoji podijeljena odgovornost za nastalu štetu. Naime, pravilno zaključuje prvostepeni sud na osnovu Izvještaja PS Travnik br. 02/7-3-1-04-6-59/19 od 30.01.2020. godine u kome je navedeno da je kolovoz prekriven ledom i da je na lice mjesta pozvan predstavnik službe za održavanje ceste Slavko Lovrić, pa su i prema ocjeni ovog suda navodi iz Izvještaja relevantan dokaz u kakvom je stanju bio kolovoz u vrijeme saobraćajne nezgode, te su neosnovani navodi drugo tuženog da je kolovoz bio posut pijeskom i da nije bilo leda. Također vještak saobraćajne struke je u svom nalazu naveo da se nezgoda desila u naselju i da je dozvoljena brzina kretanja do 50 km/h, a da je brzina vozila tužiteljice iznosila 40,5 km/h i da je ista prilagođena, budući da u situaciji kada je cesta zaleđena faktički nema prilagođene brzine jer nije predviđeno da led bude na kolovozu. Zbog naprijed navedenog vještak je iznio svoje mišljenje da je imajući u vidu okolnosti pod kojima se desila saobraćajna nezgoda tj. pojava zaleđenog kolovoza stvorila opasnu i iznenadnu situaciju vozaču vozila Peugeot 207, a što je bio propust preduzeća koje je bilo zaduženo za održavanje predmetnog puta. Ovakav nalaz vještaka saobraćajne struke je sasvim jasan, razumljiv i logičan te je prvostepeni sud pravilno postupio kada je navedeni nalaz u cijelosti prihvatio pa su neosnovani navodi drugotužene da ne postoji njena odgovornost za štetu jer su preduzete sve radnje koje su navedene u Ugovoru za održavanje ceste. Nadalje neosnovani su žalbeni navodi tuženih da nisu pasivno legitimisani u ovom sporu. Naime pravilno zaključuje prvostepeni sud da pasivna legitimacija prvotužene proizilazi iz odredbi (koje citira) člana 13. stav 4. i člana 20 Zakona o cestama F BiH (Sl. novine F BiH 12/10,16/10,66/13), dok odgovornost drugotuženog proizilazi iz zaključenog Ugovor o zimskom održavanju cesta i ulica na području općine Travnik za period od 15.11.2019.g. do 15.03.2020.godine, u kojem je u članu 8. navedenog ugovora navedeno da će izvođač i ukoliko povjeri dio svojih obaveza podugovaraču, ostati i dalje jedini odgovoran za izvršenje radova zimskog održavanja u cijelosti. Imajući u vidu da je drugotuženi u odgovoru na tužbu prvo tražio da se kao umješak u ovu parnicu pozove Eterna teks d.o.o. Travnik, da bi u kasnijem toku postupka promijenio svoje navode te označio ovo lice kao

pasivno legitimisano u ovom sporu umjesto njega, a što prvostepeni sud nije prihvatio iz gore navedenih razloga (član 8 Ugovora), pa shodno tome prvostepeni sud nije ni pozivao Eterna teks d.o.o. Travnik kao umješaka u ovaj parnični postupak (član 372. ZPP-a), te su i ovi navodi drugotuženog neosnovani. Također navodi drugotuženog da je na cesti postojao šaht na koji je tužiteljica neprimjereno reagirala i time sebe dovela u opasnu situaciju nisu ni na koji način utvrđeni, te su ovi žalbeni navodi tuženog također neosnovani. Dakle, solidarna odgovornost tuženih za nastalu štetu proizilazi iz Zakona o cestama FBiH i Ugovora o zimskom održavanju cesta i ulica na području općine Travnik a shodno odredbi člana 207 Zakona o obligacionim odnosima u ovom postupku utvrđena je njihova solidarna odgovornost, te su neosnovani žalbeni navodi drugotuženog da je prvostepeni sud utvrdio njegovu odgovornost po principu objektivne odgovornosti u smislu odredbe člana 173.-177. ZOO-a.

U pogledu odluke o troškovima postupka isti su djelimično osnovani i to zbog toga što prvostepeni sud nije imao u vidu činjenicu da su tuženi u ovom sporu uspjeli sa 24% u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev. Shodno tome prvotuženoj je valjalo dosuditi troškove postupka u iznosu od 201,60 KM a drugotuženom u iznosu od 235,87 KM (istom nisu priznati troškovi prevoza i odsustva iz kancelarije shodno praksi ovog suda i Ustavnog suda BH izraženi u apelaciji AP- 5003/14 i AP-5685/18), te kada se ovi troškovi prebiju sa troškovima tužiteljice to je tužiteljici valjalo dosuditi iznos od 1.152,53 KM na ime troškova postupka (386. st. 2. ZPP-a).

Ostali žalbeni navodi stranaka nisu od odlučnog značenja na drugačiju odluku sa aspekta predmeta spora (član 231. ZPP-a).

Na osnovu iznesenog, a u smislu odredbe čl. 226. i 229. st. 1 t. 4. ZPP-a, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Davor Kelava

Sudac
Senad Begović

Predsjednica Građanskog odjela
Sutkinja Mirjana Grubešić